

Sygn. akt: I C 2299/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Wołak
Protokolant:	stażysta Sylwia Duma-Syrek

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko T. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego T. D. na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 6.147,28 (sześć tysięcy sto czterdzieści siedem 28/100) zł z odsetkami: od kwoty 5.934,41 (pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści cztery 41/100) zł w umownej wysokości 10% w stosunku rocznym, przy czym nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych od dnia 12.07.2017r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 212,87 (dwieście dwanaście 87/100) zł w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 17.07.2017r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego T. D. na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 77,00 (siedemdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 1.817,00 (jeden tysiąc osiemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2299/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 17 lipca 2017r. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu T. D., zasądzającego kwotę 6.147,28 zł z odsetkami umownymi w wysokości 10%, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 12 lipca 2017r. do dnia zapłaty od kwoty 5.934,41 zł tytułem należności głównej oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 212,87 zł naliczonej z tytułu odsetek umownych za faktyczne opóźnienia w spłacie rat należności głównej zgodnie z warunkami Regulaminu Kart Kredytowych C. do dnia 11 lipca 2017r. oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że dochodzona pozwem wymagalna wierzytelność wynika z zawartej z pozwanym umowy o kartę kredytową C. z dnia 27 lutego 2008r. Istnienie wierzytelności powoda wobec pozwanego, jej wysokość oraz terminy płatności odsetek wynikają wprost z wystawionego przez powoda W. Książ Bankowych z dnia 12 lipca 2017r. Pozwany pomimo skierowanego przez powoda wezwania do zapłaty, nie uregulował zadłużenia. W tym stanie rzeczy pozew jest uzasadniony i konieczny.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1357745/17 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany T. D. wniósł skutecznie sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany przyznał, iż łączyła go z powodem umowa o Kartę Kredytową. Natomiast zdaniem pozwanego nieuzasadnione jest żądanie powoda zapłaty na jego rzecz kwoty objętej pozwem, gdyż do dnia złożenia sprzeciwu powód otrzymał od pozwanego kwotę 840 zł, która nie została uwzględniona w pozwie o zapłatę. Dalej pozwany podnosił, iż wartość kredytu wynikająca z przedmiotowej umowy wynosiła 6.000,00 zł i w jego ocenie nałożenie na niego dodatkowych opłat (m.in. odsetek karnych, kosztów upomnienia, kosztów egzekucyjnych) jest niezgodne z umową. Podsumowując pozwany wskazał, iż w przedmiotowym stanie faktycznym w przypadku nałożenia na stronę pozwaną obowiązku zapłaty kwoty żądanej pozwem doszłoby do powstania nienależnego świadczenia, o którym mowa w art. 410 k.c., a przez to nieuzasadnionego pokrzywdzenia strony pozwanej. W związku z powyższym powództwo jako bezzasadne powinno ulec oddaleniu.

Po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zawierciu w odpowiedzi na wezwanie Sądu pełnomocnik powoda uzupełnił braki formalne pozwu, przedkładając w dniu 2 stycznia 2018r. (data wpływu do Sądu) dokumenty niezbędne do wykazania sposobu reprezentacji powoda oraz zgłosił wnioski dowodowe. (k.16-157 akt)

Ponadto powód w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego w piśmie z dnia 27 czerwca 2018r. (k.163-165 akt) podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. W uzasadnieniu podnosił, iż roszczenie dochodzone pozwem zostało należycie wykazane i zasługuje w całości na uwzględnienie. Wnosił o przeprowadzenie zawnioskowanych dowodów. Nadto zaprzeczył, aby po wniesieniu pozwu otrzymał od pozwanego wskazaną wpłatę w kwocie 840zł na poczet spłaty dochodzonego roszczenia. Powód nie odnotował takiej płatności, zaś pozwany nie przedłożył potwierdzenia wpłaty, stąd tą okoliczność należy uznać za nieudowodnioną.

Sąd rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym, albowiem roszczenie pozwu wynika z umowy, a wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 20.000,00 zł (art. 505¹ pkt 1 k.p.c.).

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 27 lutego 2008r. została zawarta pomiędzy powodem Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. a pozwanym T. D. umowa o kartę kredytową C.. Zgodnie z zawartą umową Bank wydał klientowi kartę uprawniającą do dokonywania transakcji w ramach limitu kredytu na warunkach określonych w umowie i Regulaminie (§1). Przyznany przez Bank limit kredytowy wynosił 6.000 zł. Umowa została zawarta na okres ważności karty i ulegała przedłużeniu automatycznie na okresy ważności kolejnych kart chyba, że klient poinformowałby Bank o zamiarze jej nieprzedłużania na co najmniej 30 dni przed upływem okresu ważności aktualnie posiadanej karty (§2). Bank zgodnie z zawartą umową niezwłocznie dokonywał rozliczeń spłaty zadłużenia. Klient był zobowiązany do spłaty co najmniej minimalnej kwoty do zapłaty w wysokości i terminie wskazanym w otrzymanym wyciągu (§4 ust. 1 i 2). Zgodnie z postanowieniami zawartej umowy (§6) Bank był uprawniony do pobierania opłat i prowizji określonych w Tabeli Opłat i Prowizji (Załącznik nr 2 do Regulaminu) oraz odsetek określonych w Tabeli Oprocentowania (Załącznik Nr 3 do Regulaminu). Należne opłaty, prowizje oraz odsetki Bank pobierał przez obciążenie rachunku karty także w przypadku, jeżeli przedmiotowe obciążenie powodowało przekroczenie przyznanego limitu. Stosownie do treści § 14 ust. 2,3 i 4 zawartej umowy Bankowi przysługiwało prawo do wypowiedzenia umowy na piśmie w każdym czasie z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia w przypadkach określonych w bezwzględnie obowiązujących przepisach prawa, a w szczególności m.in. w razie niezapłacenia przez klienta w terminie wskazanym na wyciągu pełnych minimalnych kwot do zapłaty za co najmniej 2 okresy rozliczeniowe, po uprzednim pisemnym wezwaniu klienta do zapłaty zaległych kwot w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. W przypadku wypowiedzenia umowy Klient był zobowiązany spłacić całe zadłużenie najpóźniej następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia.

Dowód: umowa o kartę kredytową C. wraz z załącznikami: wnioskiem o wydanie karty kredytowej C., (...) Banku (...) S.A., Tabelą Limitów Transakcji, Tabelą Opłat i Prowizji dla Kart Kredytowych C. /k. 31-37 akt/.

Pozwany korzystał z karty kredytowej C. w okresie od 16 marca 2008r. do 16 marca 2017r. Początkowo pozwany wywiązywał się z warunków umowy. Następnie pozwany zaprzestał spłacania kwot minimalnych określanych w comiesięcznych wyciągach z rachunku karty kredytowej, co doprowadziło do powstania zadłużenia.

Dowód: wyciągi z rachunku karty kredytowej za okres od marca 2008r. do marca 2017r. /k. 43-157 akt/.

W związku z niewywiązaniem się przez pozwanego z zawartej umowy, powód pismem z dnia 19 grudnia 2016 r., nadanym listem poleconym tego samego dnia, dokonał wypowiedzenia pozwanemu umowy o kartę kredytową C. z dnia 27 lutego 2008r. z zachowaniem dwumiesięcznego terminu wypowiedzenia, licząc od dnia otrzymania pisma.

Dowód: pismo o wypowiedzeniu umowy z dnia 19.12.2016r. wraz z dowodem nadania /k. 39-42 akt/.

Pismem z dnia 12 czerwca 2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6.092,00 zł wraz z należnymi odsetkami umownymi w terminie do dnia 19 czerwca 2017r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 12.06.2017r. / k. 38 akt/.

W dniu 12 lipca 2017r. powód wystawił W. z Ksiąg Bankowych Nr (...), w którym stwierdzono zadłużenie pozwanego względem powoda wynoszące na dzień wystawienia W. kwotę 6.147,28 zł z tytułu niespłaconego kredytu w tym z należnymi odsetkami umownymi ustalonymi w Regulaminie Karty Kredytowej C. w wysokości 10,00 % rocznie od kwoty 5.934,41 zł oraz kwotę z tytułu odsetek umownych ustaloną jako 10,00 % rocznie od kwoty 5.934,41 zł od dnia 12 lipca 2017r. do dnia zapłaty.

Dowód: W. z Ksiąg Bankowych Nr (...) z dn. 12.07.2017r. /k. 30 akt/.

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania, w szczególności przez pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporna była okoliczność zawarcia przez pozwanego z powodem umowy o kartę kredytową C., w ramach której powodowy Bank przyznał pozwanemu odnawialny limit kredytowy w wysokości 6.000 zł. Pozwany nie wywiązywał się z warunków umowy, nie dokonywał spłat minimalnych w terminach wskazanych w doręczanych mu wyciągach z rachunku karty, wskutek czego powód pismem z dnia 19 grudnia 2016r. wypowiedział przedmiotową umowę, stawiając całość zadłużenia w stan wymagalności. Istnienie zobowiązania pozwanego potwierdzają: umowa o kartę kredytową z dnia 27 lutego 2008r., wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 12 lipca 2017r. oraz załączone przez powoda wyciągi z rachunku karty kredytowej pozwanego, z treści których jednoznacznie wynika, w jaki sposób kształtowało się zadłużenie pozwanego przez cały okres trwania przedmiotowej umowy, w szczególności, jaka była kwota zaległego kapitału, naliczanych odsetek oraz kosztów i prowizji bankowych. Tym samym, wbrew podniesionym przez pozwanego zarzutom, Sąd uznał, że powód w sposób należyty, tj. zgodnie z art. 6 k.c., wykazał istnienie, wysokość oraz wymagalność roszczenia dochodzonego od pozwanego przedmiotowym powództwem.

Za chybiony Sąd uznał zarzut pozwanego dotyczący nieuwzględnienia przez powoda w żądaniu pozwu wpłaty pozwanego w kwocie 840 zł. Powód wyraźnie zaprzeczył temu, aby po dniu wniesienia pozwu otrzymał od pozwanego wpłatę w wyżej wskazanej kwocie na poczet spłaty dochodzonego roszczenia. Pozwany nie przedstawił dla wykazania swoich twierdzeń potwierdzenia wpłaty. Wobec powyższego twierdzenie pozwanego w tym zakresie należało uznać za

nieudowodnione. Zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na pozwanym spoczywał ciężar dowodowy w tym zakresie, któremu to obowiązki pozwany nie sprostał.

Za nietrafny Sąd uznał również zarzut pozwanego co do niezgodności z zawartą umową opłat dodatkowych. Zgodnie bowiem z § 6 ust. 1 zawartej umowy Bank był uprawniony do pobierania opłat i prowizji określonych w Tabeli Opłat i Prowizji (Załącznik nr 2 do Regulaminu) oraz odsetek określonych w Tabeli Oprocentowania (Załącznik Nr 3 do Regulaminu).

W tej sytuacji Sąd uwzględnił roszczenie w całości i orzekł jak w sentencji. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 359 § 1 k.c. i art. 481 § 1 k.c., uwzględniając w tym zakresie zasadne żądanie pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie z art. 98 k.p.c. Na zasądzone koszty składają się: kwota 77,00 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwota 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej, w tym kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa.